

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Hargaša a sudcov JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Ľuboša Szigetiho v právnej veci žalobcu **Ing. P. B.**, bytom v K., G. X., zastúpeného *JUDr. L. C.*, advokátom, so sídlom v R., H. X., proti žalovanému G. so sídlom v Bratislave, Š. X., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. GRŽP-73/2004-PK z 18. marca 2005, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/32/2005-32 z 24. januára 2006, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/32/2005-32 z 24. januára 2006 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Košiciach zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. GRŽP-73/2004-PK z 18. marca 2005, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil personálny rozkaz riaditeľa Oblastnej správy ŽP Košice č. 351 zo 4. novembra 2004, ktorým bol žalobca, zaradený v stálej štátnej službe vo funkcii odborný inšpektor oddelenia ŽP Plaveč odboru ŽP Prešov Oblastnej správy ŽP Košice, prepustený podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície v platnom znení (ďalej len „zákon o štátnej službe“) zo služobného pomeru

príslušníka Železničnej polície. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalobcovi nepriznal právo na ich náhradu.

V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že po preskúmaní rozhodnutia a postupu žalovaného správneho orgánu v rozsahu a z dôvodov uvedených v žalobe dospel k záveru, že rozhodnutie a postup správneho orgánu v medziach žaloby je v súlade so zákonom. Podľa názoru krajského súdu boli naplnené podmienky na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona, pretože porušil služobné povinnosti zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Krajský súd považoval za neopodstatnenú námietku žalobcu, že v čase kontroly už nebol v službe, nakoľko podľa neho sa mu mala služba skončiť o 17.45 hod. s ohľadom na to, že do práce nastúpil o 7.45 hod., a to z dôvodu, že z obsahu spisu a aj zo samotného tvrdenia žalobcu vyplynulo, že žalobca mal mať službu od 8.00 hod. do 18.00 hod.. Za nedôvodnú považoval krajský súd aj námietku žalobcu, že sa neodmietol podrobiť dychovej skúške na alkohol, s ohľadom na skutočnosť, že sám žalobca uviedol, že dychová skúška je bezpredmetná, nakoľko potvrdil, že počas služby požil alkoholický nápoj. Krajský súd považoval rovnako za neopodstatnené tvrdenie žalobcu, že Rozkaz generálneho riaditeľa Železničnej polície č. 45 z 19. mája 2003 nemá povahu všeobecne záväzného právneho predpisu, a preto ho nemohol porušiť. Krajský súd poukázal na to, že žalobca bol s rozkazom riadne oboznámený. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal, pretože v konaní nebol úspešný, a žalovaný zo zákona nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca navrhujúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie a rozhodnutie a súčasne zaviazže žalovaného na náhradu trov konania. Dôvodom odvolania bola žalobcom namietaná skutočnosť, že krajský súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne vec po právnej stránke posúdil. Žalobca namietal, že krajský súd sa náležite nevysporiadal s otázkou, ktoré konanie žalobcu zakladalo dôvod na jeho prepustenie zo služobného pomeru policajta Železničnej polície; či to bolo odmietnutie podrobenia sa dychovej skúške na zistenie prítomnosti alkoholu v dychu alebo požitie alkoholického nápoja počas služby, nakoľko podľa jeho názoru sa tieto konania navzájom de facto vylučujú a napadnutý rozsudok nedáva na túto otázku jasnú odpoveď, a preto považuje napadnutý rozsudok ako aj preskúmané rozhodnutia žalovaného za zmätočné. Ďalej namietal, že krajský súd rovnako ako ani správne orgány oboch stupňov sa náležite nevysporiadali ani s tou skutočnosťou, že žalobca v predmetný deň službu nastúpil na základe pokynu nadriadeného o 15 minút skôr za účelom tzv. suchého nácviku

so zbraňou, na základe čoho mu služba skončila nie o 18.00 hod., a teda v inkriminovanom čase už bol mimo služby. Opätovne namietal, že služobnú prísahu neporušil zvlášť hrubým spôsobom a dychovú skúšku v čase uvedenom v rozhodnutiach žalovaného neodmietol. Tvrdil, že v čase služby nebol pod vplyvom alkoholu, a preto nebol dôvod na vykonanie ani následne na odmietnutie dychovej skúšky. Žalobca nesúhlasil so záverom žalovaného, že svojím konaním porušil ustanovenie § 48 ods. 3 písm. a/, g/ a h/ zákona o štátnej službe, s ktorým sa stotožnil i krajský súd.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach potvrdil považujúc ho za správny a zákonný, nakoľko odvolanie žalobcu je neopodstatnené, neodôvodnené a účelové.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec v medziach odvolania (§ 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 vety prvej OSP) na pojednávaní nariadenom podľa § 250ja ods. 3 vety druhej OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nemožno priznať úspech.

Predmetom súdneho preskúvacieho konania bolo rozhodnutie žalovaného č. GRŽP-73/2004-PK z 18. marca 2005, ktorým podľa § 243 ods. 1 zákona o štátnej službe zamietol odvolanie žalobcu proti Personálnemu rozkazu riaditeľa Oblastnej správny ŽP Košice č. 351 zo 4. novembra 2004 a tento rozkaz potvrdil. Personálnym rozkazom bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka Železničnej polície z dôvodu, že dňa 23. októbra 2004 v čase od 17.45 hod. do 18.40 hod. bola vedúcim oddelenia ŽP Plaveč za prítomnosti staršieho odborného inšpektora oddelenia ŽP Plaveč vykonaná kontrola výkonu služby so zameraním na požitie alkoholu počas služby hliadky v zložení vedúci hliadky – žalobca a člen hliadky, ktorou bolo zistené, že o 17.50 hod. bol žalobca už prezlečený v civilnom odevu v šatni a na výzvu kontrolujúcich, aby sa podrobil dychovej skúške na alkohol, túto odmietol, a po presunutí sa do miestnosti oddelenia ŽP Plaveč o 17.58 hod. a opakovane vyzvaní na podrobenie sa dychovej skúške na alkohol túto žalobca opätovne odmietol, pričom bol upozornený na porušenie Rozkazu generálneho riaditeľa Železničnej polície č. 45 z 19. mája 2003 a základných povinností policajta uvedených v § 48 ods. 3 písm. a/, g/ a h/ zákona o štátnej službe. Po opakovaných výzvach nadriadeného sa žalobca napokon podrobil dychovej skúške na alkohol o 18.14 hod. s výsledkom 0,20 mg/l a pri opakovanej dychovej skúške o 18.26 hod. taktiež s výsledkom 0,20 mg/l, na základe čoho žalobca priznal požitie alkoholu v čase služby. Za zvlášť hrubé porušenie služobnej prísahy považoval žalovaný správny orgán skutočnosť, že žalobca nebol čestným a disciplinovaným príslušníkom Železničnej polície, keď počas výkonu služby sa odmietol podrobiť dychovej skúške na alkohol. Správne

orgány konštatovali, že z výsledkov dychovej skúšky bolo u žalobcu zistené požitie alkoholu v čase služby, čo je v príkrom rozpore so spoločenským postavením príslušníka Železničnej polície, úlohami a poslaním Železničnej polície. Správne orgány dospeli k záveru, že žalobca svojím konaním porušil ods. 3 písm. a/ a c/ Rozkazu generálneho riaditeľa Železničnej polície č. 45 z 19. mája 2003, čím zvlášť hrubým spôsobom porušil aj základné povinnosti policajta uvedené v ustanovení § 48 ods. 3 písm. a/, g/ a h/ zákona o štátnej službe.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona o štátnej službe policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prísahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Podľa § 48 ods. 3 písm. a/, g/ a h/ zákona o štátnej službe policajt je povinný

a) plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,

g) v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť Policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor,

h) dodržiavať služobnú disciplínu.

Z rozkazu generálneho riaditeľa Železničnej polície č. 45 zo dňa 19. mája 2003 vyplynulo, že za účelom zvýšenia disciplíny príslušníkov Železničnej polície v súvislosti s výkonom štátnej služby a upevnenia vážnosti Železničnej polície a dôvery občanov k nej v bode I. písm. a/ ods. 3, pododseky 3a. a 3c. uložil nadriadeným považovať za porušenie služobnej prísahy alebo služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, ak sa u príslušníka ŽP pri nástupe do výkonu služby alebo počas výkonu služby zistí, že je pod vplyvom alkoholu alebo iných návykových látok, a tiež ak príslušník ŽP v prípadoch uvedených pod bodom 3a. bezdôvodne odmietne na výzvu oprávneného orgánu (nadriadený alebo ním poverená osoba, orgán Policajného zboru) podrobiť sa úkonom na zistenie požitia alkoholu alebo iných návykových látok.

Vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného správnymi orgánmi a krajským súdom a zo zhora uvedených zákonných ustanovení a zásad, odvolací súd v súlade s názorom súdu prvého stupňa dospel k záveru, že námietky žalobcu neobstoja.

Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že aj na policajtov Železničnej polície sú kladené vyššie nároky na ich činnosť nielen počas priameho výkonu služby, ale aj mimo nej. Spoločenským záujmom je ochrana zdravia a majetku osôb a aj štátu v železničnej doprave pri ochrane verejného poriadku, bezpečnosti a plynulosti železničnej dopravy a pri odhaľovaní a objasňovaní kriminality a v tej súvislosti aj klásť vyššie nároky na činnosť jej príslušníkov, čo sa premietlo aj do internej právnej normy vydanéj žalovaným.

Podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku námietky žalobcu vznesené v žalobe podrobne vyhodnotil a aj správne právne posúdil, preto sa odvolací súd s rozhodnutím krajského súdu v plnom rozsahu stotožnil a nepovažuje za potrebné nič na ňom meniť ani dopĺňať.

Takto potom Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací dospel k záveru, že námietky žalobcu vznesené v odvolaní nie sú opodstatnené a stotožniac sa s právnym posúdením veci krajským súdom uvedeným i v odôvodnení napadnutého rozsudku, na ktoré zároveň poukazuje, napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach podľa § 219 OSP a poukazom na § 250ja ods. 4 veta druhá OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP s poukazom na § 246c veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, nakoľko žalobca nemal v odvolacom konaní úspech a žalovanému v odvolacom konaní trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave, dňa 7. mája 2008

**JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth

